

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010478
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119010478.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému O. O., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, na verejnom zasadnutí dňa 8. júla 2020, o odvolaní obžalovaného O. O., proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 05.11.2019, sp.zn. 7T/29/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného O. O. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica uznal obžalovaného O. O. rozsudkom zo dňa 05.11.2019 sp.zn. 7T/29/2019 vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe, niekedy v mesiacoch február až marec 2018 spísal s Q. K., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom O. XX/XXX, A., okres K. K. zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola výmena okien na jej dome, pričom sa dohodli na cene za vykonanú prácu vo výške 1 380,00 Eur ako aj na tom, že práce budú vykonané v mesiaci máj 2018 a ona mu pri podpise zmluvy vyplatila zálohu vo výške 350,00 Eur, následne asi tri týždne po podpise tejto zmluvy prišiel k Q. K., aby zameral okná a pritom mu ona vyplatila sumu 800,00 Eur ako ďalšiu zálohu na okná a tiež sa dohodli na tom, že jej na okná urobí aj sieťky proti hmyzu, za čo mu hneď vyplatila zálohu 100,00 Eur z dohodnutej sumy 210,00 Eur, v ten istý deň s ním uzavrela druhú zmluvu o dielo, ktorej predmetom bolo striekanie fasády rodinného domu za sumu 1 420,00 Eur s tým, že práce budú vykonané po 15. 06. 2018, následne v presne nezistenej dobe mu vyplatila zálohu aj na túto zmluvu o dielo vo výške 310,00 Eur, avšak on do dnešného dňa nevykonal na jej rodinnom dome žiadne vopred dohodnuté práce ani jej nevrátil vopred vyplatené zálohy, čím týmto konaním Q. K., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom O. XX/XXX, A., okres K. K. uviedol do omylu a spôsobil jej škodu vo výške 1 560,00 Eur.

Za to obžalovanému uložil podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. 1), § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenú Q. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX/XXX, A., okres K. K., škodu v celkovej výške 1 560,00 Eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný O. O., a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 05.11.2019, pričom takto podané odvolanie bližšie nezdôvodnil, a to ani prípadným následným písomným podaním.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania obžalovaného O. O. podľa § 317 ods. 1/ Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nebolo dôvodne podané.

Verejné zasadnutie krajského súdu o odvolaní obžalovaného bolo vykonané v jeho neprítomnosti, a to aj na návrh prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica, keďže na to boli splnené procesné

podmienky. Obžalovaný O. bol o termíne verejného zasadnutia včas upovedomený, predvolanie si prevzal 22.06.2020 a konkrétny termín vzal na vedomie i telefonicky podľa obsahu úradného záznamu na č.l. 171. Svoju neprítomnosť na verejnom zasadnutí neospravedlnil.

Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 08.10.2019 vykonal výsluch poškodenej Q. K., a to iba k obsahu ňou uplatneného nároku na náhradu škody, pričom na hlavnom pojednávaní 05.11.2019 vykonal podrobný výsluch obžalovaného a opakovane vo veci vypočul aj svedkyňu Q. K.. Obžalovaný O. v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu priznal spáchanie stíhaného skutku a pokiaľ mu boli položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 Tr. por. záporne odpovedal na položenú otázku v zmysle § 333 ods. 3 písm. f) Tr. por. Z naznačeného dôvodu preto súd prvého stupňa vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 6 Tr. por. neprijal a vo veci vykonal skôr uvedené dokazovanie výsluchom obžalovaného a svedkyne (poškodenej). Postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal i jednotlivé listinné dôkazy, a to hodnotenia osoby obžalovaného, odpis z registra trestov, týkajúci sa jeho osoby, obsah správy daňového úradu a výpis evidencie priestupkov. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel potom prvostupňový súd k správne nielen skutkovému, ale i právne záveru v tom smere, že to bol práve obžalovaný, ktorý konaním opísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa na škodu cudzieho majetku obohatil tým, že uviedol poškodenú Q. K. do omylu a spôsobil tak na jej majetku malú škodu.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, krajský súd si v celom rozsahu osvojil argumentáciu prvostupňového súdu v tom smere, že vina obžalovaného O. bola preukázaná nielen tým, že sám spáchanie stíhaného skutku doznať, ale i výpoveďou poškodenej Q. K., obžalovaný si od poškodenej vyžiadal sumu v celkovej výške 1 560,00 Eur ako zálohu za vykonanie prác. Podstatné je jeho následné konanie, kedy v čase uzavretia zmluvy aj mohol chcieť dohodnuté práce vykonať, ale doposiaľ tak neurobil, poskytnuté zálohové platby nevrátil, čím využil omyl poškodenej Q. K.. Pre posúdenie zavinenia obžalovaného bolo primárne jeho správanie bezprostredne po uzavretí zmluvy o dielo, resp. prevzatí zálohy. K tomuto dochádzalo postupne, v jednotlivých krokoch, keď najprv obžalovaný prevzal zálohu vo výške 350,00 Eur (z týchto prostriedkov nenakúpil ani neobjednal žiaden materiál, ani nepodnikol kroky vedúce k realizácii diela), neskôr ďalšiu zálohu v sume 800,00 Eur (kedy opäť žiadnym svojim konaním nesmeroval k objednávke materiálu, alebo vykonaniu dohodnutých prác), potom ďalšiu zálohu v sume 100,00 Eur, keď nielenže nevykonal nič z dovedy dohodnutého, ale ešte navyše poškodenej prisľúbil vykonanie ďalších prác (dodanie a montáž siet'ok proti hmyzu), a rovnako postupoval aj pri prevzatí ďalšej zálohy v sume 310,00 Eur. Po prijatí všetkých týchto záloh sa následne obžalovaný začal vyhýbať kontaktu s poškodenou, nedvíhal jej telefóny, nereagoval na emaily, kde deklarovala svoju vôľu odstúpiť od zmluvy a žiadala, aby jej poskytnuté prostriedky vrátil. Od doby uzavretia zmluvy o dielo a poskytnutia finančných prostriedkov vo forme zálohy (už prvýkrát!) nevykonal žiadne práce a ani finančné prostriedky nevrátil, práve naopak, využívajúc omyl poškodenej, že tak učinil, od nej vylákal ďalšie a ďalšie peniaze. Obžalovaný sa s poškodenou pritom viackrát stretol, takže v prípade, že mal skutočne nejaké problémy, mal priestor na dohodu s poškodenou, resp. jej aspoň mohol poskytnúť možnosť, aby s ním ďalšie zmluvy (dodatky) neuzatvárala.

Neobstála pritom obhajoba obžalovaného, keď dôvodil svojou zlou situáciou, v ktorej sa ocitol v dôsledku smrteľného úrazu jeho zamestnanca v zamestnaní a následne mu udelených pokút. Tu je nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že predmetný úraz sa stal v roku 2013, v roku 2014 obžalovaný sám deklaruje problémy v podnikaní a exekúcie sú proti nemu vedené tiež od roku 2014. Teda, keď v roku 2018 vstupoval do záväzkového vzťahu s poškodenou, musel mať vedomosť o svojich iných (skorších) záväzkoch.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trestný zákon v sankcii ust. § 221 ods. 1 Tr. zák. umožňuje jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody až na dva roky. Správne na strane obžalovaného zistil okresný súd jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že spáchanie trestného činu doznal a v takom prípade potom postupoval zákonným spôsobom, pokiaľ mu ukladal trest v upravenej sadzbe trestu odňatia slobody do 16 mesiacov. Uložil mu trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 4 mesiace, ktorý aj krajský súd považoval za primeraný všetkým okolnostiam prípadu, na ktoré bol súd zo zákona v rámci úvah o druhu a výmere trestu povinný prihliadnuť. Keďže doposiaľ obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody, nepochybil prvostupňový súd ani ohľadom jeho zaradenia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rovnako stavu veci zodpovedá aj výrok o náhrade škody, keďže uplatnený nárok si poškodená riadne a včas v adhéznom konaní uplatnila.

S poukazom na skôr uvedené krajský súd ako súd odvolací o odvolaní podanom obžalovaným, považujúc ho za nedôvodné rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, toto postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.